

B - 45

A BIBLIA KÉPEKBEN

ÓTESTAMENTUM

IZRAEL FIAI EGYIPTOMBAN

MÓZES

DIDAKTIKAI ÉS PEDAGÓGIAI JEGYZETEK A FILM VETÍTÉSÉHEZ

Ahhoz, hogy egy hitoktató eredményesen töltse be küldetését, szükséges, hogy teljes biztonsággal ismerje az üdvtörténet átfogó fonalait.

Az Ótestamentumot úgy foghatjuk fel, mint egy nagy felfelé ívelő vonalat, amely Krisztushoz vezet. Olyan ez, mint a szabadulás útja, amelynek megjárása közben egy család, egy nemzetség szelleme, életet lehelő néppé válik, amelyre Krisztus felépítheti Egyházát.

Isten kikövezte ezt az utat. Keleten Isten és a nép elválasztatatlanként egymástól és Jahve is így mutatkozott meg az emberek előtt, mint nemzeti Isten. Sőt, Ábrahám eleinte saját, személyes védelmezőjének tekintette, ez a védelem aztán egész családjára kiterjedt. Isten szerződést köt Ábrahámmal, ha Ábrahám egyedül Őt követi, Isten gondot visel életére. Ha Ábrahám megtartja majd azt a szerződést, Isten utódokat, földet gazdagságot ígér neki.

Jákob is találkozott ezzel az Istennel és felfedezte, hogy Isten nincs meghatározott területhez kötve /mint a környező pogány istenek/ Ő mindeütt ott van, ahol hívei vannak.

Egyiptomban az első ígéret teljesült: Jákob családja néppé terebélyesedik. De Mózes által, aki Isten eszköze volt. Isten teljesíti a második ígéretét, a Kivonulás nem volt egyéb, mint út az ígéret földje felé. Ezen az úton köti meg az Isten a második szövetséget népével a Sinai hegy alatt. A zsidó nép ezzel végérvényesen Isten tulajdona, Isten népe lett.

DOKTRINÁLIS TARTALOM

2 kép: a zsidók sokasága Egyiptomban

3-5 kép: Mózes megmentése, felnevelése

7 kép: Mózes Midinában

8-9 kép: Mózes meghívása

10 kép: Mózes a fáraó előtt

11-15 kép: Az egyiptomi csapások

17-19 kép: A Husvét

20 kép: A Kivonulás

A zsidók kapcsolata Egyiptommal magával Ábrahámmal indult, de a mélyebb kapcsolat a két nép között Józsefnek, illetve Jákob egész családjának bejövetelével teljesedett ki. /Ter 37 - 50/

Arról, hogy mi történt tulajdonképpen Jákob családjával Egyiptomba történő belépése /kb 7o személy Ter 46 27/ és a négyszázharminc évvel későbbi kivonulás között, melyet már egy nagy nap hajtott végre a források nem beszélnek. Az bizonyos, hogy a sidók városokat alapítottak állattenyésztéssel foglalkoztak és idő multával valószínűleg más mesterségeket is űztek.

Az egyiptomi életmód és kultúra befolyása változtatta meg a nép egységét etnikai és vallásos szerkezetét.

A nép szaporodásával egyidőben kezdődtek el a különféle zaklatások, kemény munka, majd a fiugyermekak kiirtása. Isten akkor szabadítót támasztott: Mózes.

MÓZES

A Lévi törzséből való Mózes, Áron és Mária fivérét, a fáraó egyik leánya mentette meg és nevelte fel. Megölt egy embert, ezért Midánföldjére menekült és ott él önkéntes száműzetésben: Itt nyerte el isteni látomásban a kinyilatkoztatás Jahve névre, valamint elhivatására vonatkozólag, rá várt a feladat, hogy szabadítsa meg népét és vezesse el az ígéret földjére.

A JAHVE NÉV KINYILATKOZTATÁSÁRA

Az új név Jahvé, életének vezérmotívuma lesz. Mózes nem fajtestvérei között, Egyiptomban talált rá, hanem a szegénységben a száműzetés földjén. Jahvé nem tartozik vérszerint Izraelben, nincs kötve térhez és időhöz, megnyilvánulása szabad és önkéntes választás eredménye. Mózes számára az volt a legfontosabb, hogy a Sinai hegyen /Hóreb/ találkozott az Ő Istenével, amely hely nem volt más istenkultuszok színhelye. Jahve nem új Isten. Ő az Atyák Istene. Mózes nem különbözik Ábrahámétól, Izsákétól, Jákobétól, a jelen Isten egyuttal a múlt Istene is, aki a páttriárkák idejében fejtette ki működését és Ő lesz a jövő Istene is. Ő választotta ki Izraelt közreműködő társnak az emberek történelmében, hogy előkészítse a Messiás által történő üdvözülést, amely a paradicsomban kinyilatkoztatott nagy, irgalmas tervnek a megvalósítása lesz. Mózes megértette ezt, azért hite határtalan volt és erővel teljes: ledöntött minden akadályt és lerázta a szolgaság láncait.

Jahve az egyetlen Isten négy minden más istenség neve közül.

A z v a g y o k , a k i v a g y o k . /Kivonulás 3-14 / Kiváltképen megjelöli a Lényt, magában foglalja úgy az örökkévalóságot, mint a belső lényegét, valamint az abszolút egységet és egyszerűséget az isteni természet végtelen tökéletes ségében. Örök jelenléte nem statikusan, hanem dinamikus kapcsolódik a zsidó néphez, kitartóan védelmezve ezt csalhatatlan ígéretei szerint.

EGYIPTOMI CSAPÁSOK

A csapások nem egyenlül a fáraóra, vele együtt egész egyiptomi népre zúdultak. A fáraónak meg kell tapasztalnia MÓZES ISTENÉNEK rendkívüli hatalmát és fen ségét és saját gögjének porbasujtását, jóllehet ő maga is isten fiaként szerepel: a csapásoktól mentesített zsidóknak meg kellett edződniük Jahve iránti hitükben és Mózes isteni küldetésében.

HUSVÉT

A husvét egy bárány feláldozásából és elfogyasztásából állt /vérével az izraeliták házainak ajtaját és homlokzatát szórták be/ azon az éjszakán, amelyen Jahve angyala kiirtotta az elsőszülött gyermeket megkímélve a zsidók házait.

A husvét szertartása első alkalommal azon az estén zajlott le, amelyen az utolsó csapás meghátrálásra kényszerítette a fáraót és a zsidók végre Mózes vezetése alatt elindulhattak a szabadulás és függetlenség útján.

A husvét a zsidók számára kivételesen nagy nemzeti és vallásos ünnep volt, minden évben megünnepelték.

ÉLETKOR SZERINTI ALKALMAZÁS

Ez a mostani lecke sok lehetőséget nyújt arra, hogy a Szentírást felhasználva úgy értelmeztethessük a keresztény misztériumot, hogy minden gyermek elsajátíthassa azt.

Pl. éppen a Kereszttség szentségét magyarázzuk? Miért ne indulhatnánk ki a zsidók Egyiptomból való kivonulásából és az átkelésből a VöröstenGEREN?

Engedjük meg, hogy maguk a gyermekek meséljenek a vetítés alatt, vagy után. A gyermekek elbeszélése alapján felírhatjuk a fontos elemeket a táblára.

Fáraó

Izraeliták

Mózes

Vörös tenger

Ut a sivatagon át

Az ígéret földje

Rögtön a vetítés után egy keresztelő kutat rajzoljunk fel, majd röviden

feltesszük a kérdést. Miért rajzoltam most keresztelő kutat? Eleinte talán hallgatás lesz a válasz, azután lassen felemelkednek a kezek.

Rövidesen maguk a gyermekek vonnak párhuzamot. A felsorolás a táblán ezekkel a címszavakkal folytatódik a vonal mentén:

Fáraó ördög

Zsidók emberek

Mózes Jézus

Vörös tenger keresztviz

Ut a sivatagon át az Élet útja

az ígéret földje mennyország

A tapasztalat azt mutatja, hogy a gyermekek emlékezetében sokkal hosszabb ideig megmarad egy egy határozott keresztényi titok, részleteiben is, az Ó és Újszövetség összevetése révén.

Hasonló módszerrel jobban megteremthetjük leckéink szentségi légkörét

mint a saját képzeletünkből meritett történetekkel, mert így a gyermekek értelme a jelkép értékének felismerésére törekszik. Ily módon a kivonulás emlékeztetőre rendelt zsidó husvét segítségünkre lesz az Oltáriszentség titkának hathatósabb megmagyarázásához.

Az izraelita házak homlokzatára hullott báránylvér előrejelzi az IGAZI BÁRÁNY vérért, amelyet Isten Fia, mint áldozat a keresztre hullaott. Husvéti báránynkat, Krisztust feláldozták /L Kor 5. 7/ Lásd az összefoglaló filmet: B 52 16 /Az Isteni Megváltó halálának előestéjén az apostolival együtt a husvéti vacsora szertartásával a zsidó husvétot a keresztény husvétal helyettesíti, az általa Kálvárián feláldozott Bárány leszáll közénk és megengedi hiveinek, hogy belőle táplálkozzanak és így részesüljenek áldozatának gyümölcséből.

Magesabb életkorban tevékeny érdekes és igen eredményes módszer a bibliai szövegrészek kutatása és összehasonlítása. Mélyen elsajátítják a gyermekek pl. ezt a fogalmat: JÉZUS KRISZTUS ISTEN BÁRÁNYA, ha összevetik a következő bibliai szakaszokat:

János I.29-36 1 Pét 1 18-19 1 Kor 5 7-8 Jel 5 5 - 14

61-14, 7 17 ,, 12 7 -12 ,, 13 8 -14 . 1-5 17 14 ,, 19 6 - 10

Serdülő korban, amikor rendkívül élénk kritikai szellem él a gyermekkorban, helyesen tesszük, ha érintjük a csodáknak tekinthető egyiptomi csapások témáját.

Néhány csapás Egyiptom természetrajzának jellemzője, amennyiben júliustól ápriliséig a Nilus áradása következtében különböző erősséggel más-más kiterjedési felülettel ugyanezek a jelenségek évenként visszatérnek. Mégis a Bibliában elbeszélte csapások nem tisztán természeti jelenségek, Mózes előre bejelenti őket, az általa megadott jelre következnek be, akkor szakad végük, amikor ő akarja, erősségük felülmul minden emberi tapasztalatot, a tizedik csapás pedig az egyiptomiak elsőszülöttjeinek halála távolról sem természeti jelenség.

A természetfeletti csapások összefüggése az évenként megismétlődő jelenségekkel még jobban kiemeli az előbbiek csodás voltát ebillesztve azokat az évszakonként ismétlődő viszonyosságok keretébe.

Vessük össze egyéb bibliarészeket is a tíz egyiptomi csapásokról

Máté 2 51 Zsidók 11 27-29 Jud 5 Róm 2 4 - 5

Mózes történetéből néhány megfontolásra érdemes eligazítást is nyerhetnek tanítványaink Pl. Isten üdvözítő művében minden az Ő kegyel mértől függ. Akaratunkat rendeljük alá Isten akaratának.

Istentől függünk. Ő a mi Teremtőnk, Ő támogat minket életünkön át.

Meg akar minket szabadítani a szolgaságtól, amelyet bűneinkkel szereztünk magunknak és be akar vezetni az ígért hazába, a mennyországba.

ÓTESTAMENTUM

IZRAEL EGYIPTOMBAN

2 A ZSIDÓK ELNYOMATÁSA

Izrael fiai Egyiptomban megsokasodtak és megerősödtek. Egyiptomban új király jutott hatalomra, aki nem ismerte Józsefet. Ezt mondta alattvalóinak: Látjátok, hogy Izrael fiainak népe megsokasodott és megerősödött s már veszélyt jelent számunkra. Alkalmazzunk a területén megfelelő módszereket, hogy megakadályozzuk szaporodását. Különben háboru esetén ellenségeink számát fogja növelni. Ezért munkafelügyelőket rendeltek Izrael fölé, hogy megkeserítsék életüket olyan munkákkal, amelyre kényszerítették őket, Városokat építettek, mezei munkát végeztek. A nép pedig nagyon elszaporodott és megerősödött. Akkor a fáraó ezt a parancsot adta ki minden alattvalójának: minden fiút, aki a hébereknél születik, vessetek a folyóba.

Emeljük ki, hogy a rabszolgamunka milyen terhes lehetett a zsidóknak, akik azelőtt a legteljesebb függetlenségben, mindennemű államhatalom irányítása nélkül dolgozhattak. Őseik szabad pásztorok voltak, szabadon vándorolhattak nyájaikkal. Ez a függetlenségi érzés mai napig is vérükben van.

3 MÓZES KIHELYEZÉSE

Egy Lévi törzsből való férfi elment és feleséget vett saját nemzetségéből. Ez fiút szült. Láta, hogy milyen szép, ezért három hónapon át titkolta. Amikor már lehetetlen volt tovább rejtegetni, papirusz kosarat készített neki s bekente aszfalttal meg szurokkal. Beletette a kis gyermeket és elhelyezte a nád közé, közel a folyó partjához. A gyermek nővére a közelben maradt, hogy lássa mi történik vele. A kép a kosárban fekvő kicsiny Mózással igen sokatmondó. Megtudjuk belőle, mekkora gondal készíthette az anyja neki a kosarat és milyen nagy figyelemmel és előrelátással választotta ki a helyet közel a parthoz. Mondjuk el a gyermekeknek, hogy a nád annak idején elterjedt növény volt Egyiptomban: az volt a papirusz, amelyből az egyiptomiak papírt készítettek.

4. MÓZES MEGMENTÉSE

Akkor a fáraó leánya lejött fürdeni a folyóba. Észrevette a kosarat a nád között és odaküldte szolgáját, hogy vegye ki. Mikor kibontotta, látta, hogy egy nyöszörgő gyermek van benne. Részvét ébredt benne iránta és így szólt: Egy héber gyerek. A gyermek nővére a fáraó lányához fordult:

- Akarod, hogy elmenjek és a héber asszonyok között dajkát keressek, aki majd szoptatja a csecsemőt? - Menj - válaszolta a fáraó leánya. A lány elfutott, hogy megkeresse a kisfiu édesanyját. A fáraó leánya azt mondta neki: Vidd magaddal a kicsit és neveld fel nekem, megfizetek érte. Az asszony elvitte a gyermeket és szoptatta. Megjegyezzük, hogy nem a

véletlen menti meg a gyermeket, hanem Isten mégpedig egy egyiptomi nő útján, aki nem más, mint ugyanennek a fáraónak a leánya, aki elrendelte az izraeliták fiú gyermekének a halálát.

5. MÓZES A FÁRAÓ UDVARÁBAN NEVELKEDIK

Amikor felserdült, visszaadta a fáraó leányának, aki úgy bánt vele, mint saját fiával és a Mózes nevet adta neki. - Mivel- ugymond vizből huztam ki.

Ennél a képnél ejtsünk néhány szót az egyiptomi iskolákból. A tanulás nem volt elérhető minden gyermek számára, csak a gazdagok élvezhették ezt a kiváltságot. A rabszolgák gyermekeinek kicsi koruktól fogva az volt a sorsuk, hogy nehéz munkát végezzenek. Tárjuk fel azt is hogy Isten milyen gondosan hajtja végre terveit, figyelve a legspróbb részletekre is.

6. MÓZES MEGÖL EGY EGYIPTOMIT ÉS MIDÁNBA MENEKÜL

Közben Mózes felnövekedett, és elment meglátogatni testvéreit. Látt a késnyszermunkát, amelyet végezniök kellett t s észrevesz egy egyiptomit, amint éppen az egyik héber testvérét ütlegelte. Körülnézve nem látott senkit, ezért leütötte az egyiptomit és elrejtette a homokba. A fáraó meghallotta ezt és halálra kerestette Mózeset. Ő azonban elmenekült előle és Midián földjére ment.

Ezen a képen Mózes haragját figyelhetjük meg, amely az egyiptomiak elnyomása ellen irányul. Elképzelhetjük, milyen düh támadt fel benne látva testvérei sanyargatását.

7. MÓZES MIDIÁNBAN

Ezen a helyen negyven éven át őrizte Midián papjának Jetronak a juhait Ez feleségül adta neki leányát Cipporát /Kiv 1. 2/

Mózesnek a midiáni pásztorok között a sivatagban eltöltött idejét jelentős eseményként kell értékelnünk. Izrael vezérének életében Mózes az egyiptomi kultúra neveltje etyái világába, a sivatag szabadságába menekült.

8. MÓZES HÓREB HEGYÉNÉL

Mózes apósának, Jetrónak, Midián papjának juhait őrizte. Egyszer messzire behajtott a juhokat a pusztába és eljutott Isten hegyéhez a Hórebhez /Sinai/

A fenségesen magasba emelkedő Hóreb hegy látványa könnyen átvezet minket a szent helyekről szóló beszélgetéshez. Ezek a helyek egy-egy tartomány területén tisztelt istenségnek voltak szentelve.

9. AZ UR MEGJELENIK MÓZESNEK AZ ÉGŐ CSIPKEBOKORBAN

Itt megjelent neki az Isten angyala a tűz lángjában, egy égő csipkebokorban. Mikor odanézett, látta, hogy a bokor ég, de nem ég el. Amikor az Ur látta, hogy vizsgálódva közeledik, az Isten megszólította a csipkebokorból: Ne közelíts! Vedd le sarudat lábadról, mert ahol állsz ez a hely szent föld. Én vagyok az Isten, atyáid Istene, Ábrahám Istene, Jákob Istene.

Erre Mózes eltakarta arcát, mert félt: Istenre tekinteni. Az Ur pedig így szólt: Láttam Egyiptomban népem nyomoruságát és hallottam panaszeit. Ezért szálltam le, hogy kiszabadítsam az egyiptomiak hatalmából és hogy kivezessek arról a földről, egy szép tágas országba, egy tejjel mézzel folyó országba.

Ezért menj, elküldelek a fáraóhoz, hogy népemet Izraelt kivezessed Egyiptomból. Mózes így szólt Istenhez: Ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek és Izrael fiait kivezessek Egyiptomból? Isten azt válaszolta: -Veled leszek. Mózes ezt mondta Istennek: -Ha megérkezem Izrael fiaihoz és megkérdezik: mi a neve, aki küldött - mit feleljek erre? Isten ezt válaszolta: ÉN VAGYOK, AKI VAGYOK. Így beszélj Izrael fiaihoz Jahve, atyáitok Istene. Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene küldött hozzátok. Ez az én nevem minden időkre s így kell neveznetek nemzedékről nemzedékre.

Isten csodátevő hatalmat is adott Mózesnek.

Az égő csipkebokor fenségesen egyszerű látványa mellett hívjuk fel a gyermekek figyelmét Isten hűségére. Ő világosan megmondja, hogy hűen ragaszkodik a szövetséghez, amelyekkel az atyákkal kötött: Izrael népét Isten kétszer is az én népemnek nevezi. Ezzel tudomására hozza, hogy nem fogja azt elhagyni a fáraó kénye kedvére.

10. MÓZES ÉS ÁRON A FÁRAÓ ELŐTT

Akkor Mózes utnak indult egyiptom felé. Utközben találkozott fivérével Áronnal. Ezután Mózes és Áron elmentek és így szóltak a fáraóhoz: Ezt üzeni Jahve, Izrael Istene: engedd, hadd vonuljon ki népem, hogy a pusztában ünnepet rendezzen nekem. A fáraó így felelt: Kicsoda Jahve, hogy engedelmeskedjem neki és elengedjem Izraelt? Nem ismerem Jahvet és Izraelt sem engedem el.

Áron a fáraó és szolgái elé dobta botját s az kigyóvá változott. Erre a fáraó kihivatta a tudósokat és varázslókat, az egyiptomi varázslók ugyan ezt a jelet mutatták tudományukkal. Áron botja azonban elnyelte a botjaitkat. A fáraó szíve mégis kemény maradt és nem hallgatott rájuk, ahogy ezt az Ur előre megmondta /Kiv 3-5/

Mózes és Áron, akik a kicsiny és védtelen izraeli néphez tartoztak, megjelennék a fáraó, a föld leghatalmasabb uralkodója előtt. Ehhez bizony

bátorság kellett. Ezt a bátorságot Istentől nyerték, mert Ő küldi őket, hogy teljesítsék megbízatását,

11. A VIZ VÉRRE VÁLTOZIK

Az Ur így szólt Mózeshez: Keresd fel holnap reggel a fáraót, amikor lemegy a folyóhoz és közöld vele: Jahve, a héberek Istene küldött hozzád, hogy mondjam meg neked, engedd kivonulni népemet, hogy a pusztában áldozatot mutasson be nekem. Ez lesz a bizonyíték számomra, hogy én Jahve vagyok, rácsapok a vízre botommal és az vérré változik. Mózes úgy is tett. Felemelte botját, rácsapott a folyó vizére és a folyóvíz vérré változott. A folyó halai elpusztultak s ettől a folyó annyira büzlött, hogy az egyiptomiak nem tudták inni a vizét. Mindenütt vér volt Egyiptomban. Ezért a fáraó szive kemény maradt. Hét nap mult el azután, hogy az Ur rácsapott a vízre.

A csapásokat bemutató képsor magáért beszél: a sötét, drámai hátterek jól kifejezik azt, hogyan bünteti Jahve isten fiát a kevély fáraót.

12. A BÉKÁK

Ekkor az Ur így szólt Mózeshez: Menj fel a fáraóhoz és közöld vele: Ezt mondja az Ur: engedd szabadon népemet, hogy áldozatot mutasson be nekem. Ha nem engeded, hogy kivonuljak, akkor Egyiptom földjét békákkal sujtom. Nyüzsögni fognak a folyóban, aztán kijönnek és behatolnak a házakba, szolgálók házába, kemencéibe és dagasztó teknőibe.

Erre előjöttek a békák és elborították Egyiptom földjét. A fáraó hívatta Mózes és Áront és így szólt hozzájuk: Kérjétek az Urat, hogy vegye le a békákat rólam és népemről, én viszont elengedem a népet, hogy áldozatot mutasson be az Urnak. Mózes az Urhoz fohászkodott és a békák elpusztultak. De amikor a fáraó látta az enyhülést újra megkeményedett a szive s nem engedte el a népet,

13. A JÉGESŐ

Az Ur ezután így szólt Mózeshez: Holnap reggel menj el a fáraóhoz és közöld vele: Ha még tovább is visszatartod népemet, akkor holnap ebben az időben hatalmas jégesőt hullatok, amelyen még nem volt Egyiptomban. Ugy is lett. A jégeső teljesen elpusztított mindent, embert állatot. Tönkretette a vetést a mezőn és letördelte a fákat. Csak Gósem tartományt, Izrael fiainak lakóhelyét kimélte meg a jégeső. De a fáraó szive kemény maradt.

14. A SÁSKAJÁRÁS

Ekkor az Ur így szólt Mózeshez: Menj a fáraóhoz és közöld vele: ha nem engeded el népemet, akkor holnap sáskával árasztom el földedet. Ugy is lett. A sáskák rátámadtak egész Egyiptomra és mindent felfaltak. Ekkor

a fáraó sietve hívatta Mózeset és Áront és így szólt: Vétettem az Ur ellen és ellenetek. Könyörögjetek érettem az Urhoz, hogy fordítsa el tőlem a pusztító csapást. Mózes könyörgött az Urhoz, az Ur erős nyugati szelet támasztott, az magával vitte a sásákákat és besodorta a Sás tengerbe. De az Ur megkeményítette a fáraó szívét.

15. A HOMOKVIHAR ÉS SÖTÉTSÉG

Azután az Ur így szólt Mózeshez: -Nyujtsd ki a kezedet az ég felé és olyan sötétség borítja el az egész országot, hogy meg lehet tapogatni. Mózes erre kinyújtotta a kezét az ég felé és három napig sűrű sötétség szállt egész Egyiptomra, Izrael területén azonban világos volt.

16. A FÁRAÓ ELÜZI MÓZEST ÉS ÁRONT

Ekkor a fáraó hívatta Mózeset és így szólt hozzá: Menjetek és áldozzatok az Urnak. Juhaitok és szarvasbarmaitok maradjanak itt, Mózes így felelt: Állatainknak is velünk kell jönniök, egyetlen egy sem maradhat itt. A fáraó ekkor azt mondta: pusztulj innét és ne kerülj többé szemem elé, mert amely napon idejössz, az halálodat jelenti.

Mózes megjegyezte: Többet nem lépek színed elé, de azt mondja az Ur, még egy csapást hozok a fáraóra és az egyiptomiakra, akkor majd elbocsájt benneteket. Éjfélkor végigvonulok Egyiptomon, minden elsőszülött meghal, de Izrael fiai között senkinek sem lesz bántódása. Ebből megtudjátok az Ur különbséget tesz Egyiptom és Izrael között. Ezután Mózes nagy haraggaltávozott a fáraótól. Isten sok csapással sujtotta Egyiptomot, így mutatta meg hatalmát. De a fáraó szíve kemény maradt. Nem akart meghajolni Izrael Istene előtt. És ime beteljesedett Mózes félelmetes fenyegetése. Egész Egyiptom tömegsirrú változik. Isten így bizonyítja be a fáraónak és alattvalóinak, hogy egyedül Ő az Ur.

17. AZ IZRAELITÁK MEGJELÖLIK HÁZAikat

Az Ur így szólt Mózeshez és Áronhoz Egyiptomban: Ez a hónap legyen számotokra a kezdődő hónap: ez legyen az év első hónapja. Hirdesd ki Izrael egész közösségének: a hónap tizedik napján mindenki szerezzon egy bárányt családonként. Az állat legyen hibátlan, a két este között mindenki vágja le. Vegyenek a véréből és kenjenek belőle annak a háznak a két ajtófélfájának és szemöldökfájára, amelyben elköltik.

18. A HUSVÉT VACSORA

A husát tűzön megsütve még akkor éjszaka egyék meg kővasztalan kenyérrel és keserű salátával fogyasszák el. Így fogyasszatok derekatok felővezve saru a lábatokon, bot a kezetekben, sietve egyétek, mert ez az Ur átvonulása. Én végigvonulok azon az éjszakán Egyiptomon és megölök minden

elsőszülöttet. Ha látom a vért a házatokon, kihagylak benneteket.

Az izraeliták úgy tettek, ahogyan az Ur parancsolta.

Vajjon miért rendelte el Isten, hogy kenjék be a bárány vérével az ajtófélfákat? Talán az Istennek jelre van szüksége ehhez, hogy megkülönböztesse az izraeliták házait más házaktól? Bizonyosan nem.

Ez is egy módja annak ahogyan a zsidó családok áldozatot ajánlanak fel az Urnak, kimutatva azzal, hogy készek mindent megtenni, amit Ő akar. Istennek kedve telik az izraeliták áldozatában, és hitében, amelyet a vér jelével erősítenek.

19. AZ EGYIPTOMI ELSŐSZÜLÖTTEK HALÁLA

Éjfélkor az Ur lesújtott minden elsőszülöttre Egyiptom földjén: a fáraó elsőszülöttjére s a börtönben levő fogoly elsőszülöttjére. Nagy sirás tört ki Egyiptomban, mert nem akadt ház, amelyben halott ne feküdt volna.

A fáraó még az éjjel hívatta Mózeszt és Áront és rájuk parancsolt -Induljatok és menjetek ki népem közül és mutassatok be áldozatot Jahvének kívánságtok szerint. Magatokkal vihetitek juhaitokat és szarvasmarháitokat, csak menjetek. De kérjetek áldást is. Az egyiptomiak szintén sürgették a népet, hogy gyorsan távozzék az országból. Ezt mondták

ugyanis: még mindannyian meg találunk halni.

20. A ZSIDÓK ELINDULNAK EGYIPTOMBÓL

Izrael fiai nagy számban indultak el Egyiptomból. Tömeges összeverődött népség is ment velük, valamint juh, szarvasmarha és sok állat. Az Egyiptomból magukkal hozott tésztából kovásztalan kenyeret sütöttek. Kovászt nem tettek bele, hiszen az egyiptomiak kiűzték őket és nem készíthettek eledelt az utra. Mózes József csontjait is magával vitte.

Mózes így beszélt a néphez: " Emlékezzetek meg erről a nappalról, amelyen kijöttetek Egyiptomból a szolgaság házából Az Ur erős kézzel hozott ki onnan benneteket! Ha majd az Ur bevezet titeket a földre, amelyet ad nektek, hét napig kovásztalan kenyeret kell majd ennetek, és a hetedik nap az Ur ünnepe lesz! Ezt a napot nemzedékről nemzedékre megünnepelitek majd. És Istennek szentelnek majd minden elsőszülöttet /Kiv 12-13/

Isten kiszabadította az izraelitákat az egyiptomiak kezéből. Ez nem jelenti azt, hogy most már tökéletesen szabadok. Egy másik szolgaság terhe nyomja az izraelitákat, sőt az egész emberiség vállát, sokkal súlyosabban, mint az előző: a bűn szolgasága. Az emberiség az elől az szolgaság elől is fel fog egyszer szabadulni. Mindez sok évszázaddal később, egy husvéti ünnep szertartásán következik be. De azon a napon nem egy bárány életébe kerül majd, hanem Jézus Krisztus feláldozásába.

Igy lett Ő az igazi husvéti Bárány. Ő hozta el az igazi szabadulást számunkra a szabadulást a bűntől és az örök haláltól. Ezen a napon lett az Ószövetségi izraelita Husvét, Újszövetségi Husvét, annak a szövetségnek értelmében, amelyet Isten Jézus Krisztus révén kötött minden egyes emberrel.